

Azije v Evropo prineslo, kakor: Armenci — Arménak, Eranci — Iranci itd. To poznamovanje si je pridjala indoevropska (indogermanska) familija v različek kodrastih (varvara, — barbarus) mongolskoturanskih plemen (glej obširniše: „Haug: Ueber den ältesten Namen der sogenannten Indogermanen v allgemeine Monatschrift für Wissenschaft in Literatur 1854. stran 785 itd. Lassen Indische Alterthumskunde I. 6.“)

Vendar bi se jaz držal v imenih: Vand, Vend, Vind, Slovan, Sloven pomena: govoreč, „der deutlich Redende“, nasprot: Nemcu (mutus) in Vlahu (balbutiens, mlekha), kar tudi Diefenbach o imenu: deutsch trdi, rekši: deutsch, thiudisks, der vielleicht den Gegensatz zu dem slawischen in ganz Ost-europa gebräuchlichen Neme, Stummer, bildet, indem er den deutlich-Redenden oder gar den Redenden schlechthin bedeuten kann. Freilich sind vielleicht die Deutschen eigentlich die einheimischen Leute, Volksgenossen, gentiles, von thiuda, diota, gens, aber von dem Namen des Volkes gilt der der Sprache. Der Name der Sprache dürfte demnach erst auf den Redenden übergegangen sein. (Origenes europ. str. 191.)

Ime Vende, Vinde, Windischer tedaj ni sramotno; ono pomenja to, kar Sloven, Arja, thiudisk, deutsch, den deutlich Redenden ali pa: den Rühmlichen, Edlen, Ehrwürdigen. Govorečega in sicer glasno govorečega pomenja tudi poznamovanje: German, ktero so Nemci od Keltov dobili, pri katerih korenika izrazuje pomen: clamor, strepitus, slovenski: germeti, tonare, toraj: Germani, die mit Donnerstimme redenden. — (Prim. tudi Njemec iz neteti „non capere“, „nicht fassen“).

Ime Vindo se pogosto bere v napisih kamnov v nekdanjem Noriku in v Panonii izkopanih. Tako: Bonjata, Vindonis filia. Bonjata po obliki kakor staroslov. imena: Hvalata, Milata, Svojata, Kojata, Slavata, Trebata — pomenja: Sylvia, Sylvina, Sylvestra, slovaški in lužiški: bonj, grasreiche Waldhuthung, primeri slovenske: Bonjare, Bonjače itd. Druga slovenska imena zraven Vinda in Bonjate v tem napisu so: Strito, Banius, Bateja, zmislj si na domače: Stritare, Bane, Bate, Batiče itd.“

Volitvene zadeve.

Odgovor na vprašanje.

Na nektera vprašanja: ali sprejem poslanstvo za tiste okraje Notranjskega, kjer sem bil v prvič voljen, naj služi vsem za odgovor pismo, ki sem ga razposlal volilcem teh okrajev:

„Čestiti volilci! Že enkrat počasten od Vas za poslanca v deželni zbor, ponudim se Vam zdaj, ko je deželni zbor v drugič sklican in so nove volitve izpisane, vnovič za poslanca Vašega. Ne delam Vam dolgih obljub; saj me poznate. Narod imel bo nad menoj kod dozdej vsegdar svojega branitelja in potrebe Vaše svojega zagovornika. Nova izvolitev razveselila bi me pa toliko bolj, ker bila bi mi tolažilna zaupnica, da se čestiti volilci moji popolnoma vjemajo z mojim dozdanjim delovanjem. Z Bogom!“

V Ljubljani 12. januarja 1867.

Dr. E. H. Costa.

Častitim gospodom volilcem glavnega mesta ljubljanskega.

S cesarskim patentom od 2. januarja t. l. so razpuščeni deželni zbori in nemudoma imajo pričeti se nove volitve za te zборе.

Predno se prično nove te volitve, ponujam se svo-

jim somestnjanom za poslanca kranjskega deželnega zbora v istem volitnem okraji, ki me je že pred 10. leti počastil s tem, da me je izvolil za svojega meščana.

Svojega preteklega življenja ne stavim pred oči, saj bi gospodom volilcem vtegnilo znano biti. Nočem sam sebe povzdigovati, vendar pa smem reči, da sem si med tem, ko me ni bilo v domovini, vedno prizadeval, vrednega se skazati omenjene časti; — da sem jasen pogled in gorko srcé ohranil za blagor in potrebe svoje domovine in da imam željo, male svoje moči po svojem znanji in po svoji vesti obračati svoji domovini na korist. Po katerem načinu, po katerem poti da želim koristiti svoji domovini, to hočem povedati z malo besedami; politično moje načelo je kratko, vendar določno in jasno.

Vsi smo — Avstrijani! Vsi hočemo zedinjeno, močno, čislano Avstrijo. Jednota med različnimi rodovi našega cesarstva — to je glavna pogoja, da se obdrži naša država; na to jednoto delati, je dolžnost vsacega poštenega ljudskega zastopnika.

Jednota v celoti pa ne nasprotuje različnosti v posamnih delih; marveč se utrjuje in krepča, ako se različni narodi države naše po avtonomni poti razvijajo po različnosti svojih rodov, po svojih šegah in navadah, po svojih potrebah in zgodovinskem razvitku. Avtonomne dežele se v federalizmu zvežejo v močno in krepko jednoto, ako jej je podlaga vzajemna pravica, popolna ravnopravnost v javnem življenju, v šoli in v uradni. Kakor Neme, Magjar ne bode nikdar pozabil, da je Neme, Magjar, prav tako Slovenec ne sme nikdar zabiti, da je Slovenec, da je dolžan zvesto in določno delati za národno omiko in izobraževanje svojih bratov. V državi ne sme noben narod imeti nobenih predpravil; enake dolžnosti — enake pravice. Kakor drugi narodi avstrijski, tako imamo tudi mi Slovenci ne le pravico, ampak tudi dolžnost, zahtevati popolno enakopravnost. Pravica, ktero zahtevamo pa tudi drugim pripoznavamo, je temelj politični in državljanski svobodi, po kateri hrepenimo.

Razun velicih državnih vprašanj je še mnogo drugih važnih, ki se morajo domovini na srečo rešiti. Jaz menim, da poznam želje in potrebe svoje domovine, ne zdi se mi pa treba, o vsaki posebej govoriti; omenjam le nekterih: treba je pravičnejše razdeliti in znižati davke, pogoditi se zastran pridržanega deželnega premoženja, na višo stopnjo spraviti obrtnost, občila in kreditne razmere, ki potrebujejo silne pomoči.

Kar premore zadostno poznanje duševnih in materialnih razmer, kar premore poštena trdna volja, kar premore določnost in stanovitnost, to si bodem s pomočjo Božjo in v družbi s svojimi političnimi in osebnimi prijatelji prizadeval kranjski deželi na korist pričeti ali dovršiti, ako me volilci glavnega ljubljanskega mesta počasté s svojim zaupanjem ter me za svojega zastopnika izvolijo v kranjski deželni zbor.

Na Dunaji 7. januarja 1867.

Dr. V. F. Klun,

profesor na Dunaji in ljubljanski meščan.

Slovensko slovstvo.

* *Slovenci, kaj čemo?* — Tako se imenuje izvrstna knjiga, ki je ravnokar zagledala beli dan. Spisal jo je dr. Vošnjak Jožef v Slovenski Bistrici in jo posvečil svojim slovenskim rojakom na spodnjem Štajarji. Obsega pa ta knjiga sledeče točke: I. Kaj čemo? 1. Narodno ravnopravnost. A. Ravnopravnost slovenskega jezika v šolah. B. Ravnopravnost slovenskega